

(7) Med henblik på vurdering af skader på jord som defineret i dette direktiv er det hensigtsmæssigt, at der anvendes risikovurderingsprocedurer til at fastslå, i hvilket omfang det er sandsynligt, at menneskers sundhed påvirkes negativt.

(8) Med hensyn til miljøskader bør dette direktiv finde anvendelse på erhvervsmæssige aktiviteter, som udgør en risiko for menneskers sundhed eller miljøet. Disse aktiviteter bør i princippet identificeres på grundlag af den relevante fællesskabslovgivning, som opstiller forskrifter for aktiviteter eller fremgangsmåder, der anses for at indebære en aktuel eller potentiel risiko for menneskers sundhed eller miljøet.

(9) Med hensyn til skader på beskyttede arter og naturtyper bør dette direktiv også finde anvendelse på enhver erhvervsmæssig aktivitet, som ikke allerede efter fællesskabslovgivningen direkte eller indirekte er identificeret som aktivitet, der indebærer en faktisk eller potentiel risiko for menneskers sundhed eller miljøet. I sådanne tilfælde bør operatøren kun kunne drages til ansvar i henhold til dette direktiv, når han har handlet forsætligt eller uagtsomt.

(10) Der bør tages udtrykkeligt hensyn til Euratom-traktaten og relevante internationale konventioner samt til fællesskabslovgivning, der indeholder strengere og mere omfattende bestemmelser for udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af dette direktiv. Dette direktiv, som ikke indeholder supplerende lovvalgsregler i forbindelse med fastsættelsen af de kompetente myndigheders beføjelser, berører ikke reglerne om domstolens internationale kompetence, som bl.a. fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.⁷⁾ Dette direktiv bør ikke finde anvendelse på aktiviteter, som hovedsageligt tjener det nationale forsvar eller den internationale sikkerhed.

(11) Dette direktiv tager sigte på at forebygge og afhjælpe miljøskader og berører ikke retten til erstatning for traditionelle skader i henhold til relevante internationale aftaler om civilretligt erstatningsansvar.

(12) Mange medlemsstater er parter i internationale aftaler om civilretligt erstatningsansvar på specifikke områder. Disse medlemsstater bør kunne fortsætte hermed efter dette direktivs

ikrafttræden, og andre medlemsstater bør ikke fortabe deres ret til at tiltræde disse aftaler.

(13) Ikke alle former for miljøskade kan afhjælpes gennem en ansvarsordning. For at en sådan ordning kan være effektiv, må der være en eller flere identificerbare forurenere, skaden bør være konkret og målelig, og der bør kunne fastslås en årsagssammenhæng mellem skaden og den eller de identificerede forurenere. Regler om erstatningsansvar er derfor ikke et egnet redskab, hvis det drejer sig om forurening af omfattende og diffus art, hvor det ikke er muligt at påvise sammenhængen mellem negative miljøvirkninger og bestemte aktørers handlinger eller undladelser.

(14) Dette direktiv finder ikke anvendelse på personskaade, skade på privat ejendom eller økonomiske tab og berører ikke rettigheder med hensyn til sådanne skader.

(15) Da forebyggelse og afhjælpning af miljøskader direkte bidrager til gennemførelsen af Fællesskabets miljøpolitik, bør de offentlige myndigheder sikre, at den ordning, der indføres med dette direktiv, gennemføres og håndhæves korrekt.

(16) Genopretning af miljøet bør ske på en effektiv måde, der sikrer, at de pågældende genopretningsmål opfyldes. Der bør med henblik herpå opstilles fælles regler, og den kompetente myndighed bør overvåge, at de følges.

(17) Der bør træffes passende forholdsregler med henblik på situationer, hvor den kompetente myndighed som følge af flere tilfælde af miljøskader ikke kan sikre, at alle de nødvendige afhjælpende foranstaltninger træffes samtidig. I sådanne tilfælde bør den kompetente myndighed have beføjelse til at afgøre, hvilken miljøskade der først skal afhjælpes.

(18) Ifølge princippet om, at forurenere betaler, skal en operatør, der forvolder miljøskade eller fremkalder overhængende fare for sådan skade, i princippet bære omkostningerne ved de nødvendige forebyggende eller afhjælpende foranstaltninger. Hvis en kompetent myndighed enten selv eller gennem en tredjemand træffer foranstaltninger i stedet for en operatør, bør myndigheden sikre, at de omkostninger, den afholder i denne forbindelse, dækkes af operatøren. Det er endvidere passende, at operatørerne i sidste ende bærer omkostningerne ved vurderingen af miljøskader eller i givet fald ved vurderingen af en